

РЕШЕНИЕ

№ 6847

гр. София, 12.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в публично заседание на 15.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9021** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Я. Т. С. срещу Заповед № РДКР-27/23.08.2012г. на Заместник-министъра на културата, с която на жалбоподателката е отказано да бъде вписана в Регистъра по чл.165 от Закона за културното наследство /ЗКН/.
В жалбата на първо място се твърди, че заповедта е издадена от некомпетентен орган. На следващо място се поддържа, че оспореният акт не съдържа мотиви, а твърдяната в него липса на професионален опит не е подкрепена с доказателства, както и изводите на административния орган, направени въз основа на тях. Като порок на оспорения акт се сочи също обстоятелството, че в него не е дадено указание подлежи ли акта на обжалване, пред кого и в какъв срок. Изтъква се, че актът е издаден при съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, тъй като е издаден при неизяснена фактическа обстановка, както и в нарушение на материалния закон и по-конкретно разпоредбите на чл.7, ал.7, изр.1-во от Закона за Камарите на архитектите и инженерите в инвестиционното проектиране /ЗКАИИП/, чл.230, ал.1 и § 13 ПЗР от Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Искане се от съда да бъде отменена оспорената заповед и да бъде върната преписката на административния орган с указания да извърши исканото вписване. В съдебно заседание се представлява от адвокат, който поддържа жалбата по съображенията, изложени в нея и по съображения, изложени в писмени бележки. Претендира разноски за процесуално представителство.

Ответникът – Заместник-министъра на културата, не ангажира становище по направеното оспорване нито при администриране на жалбата до съда, нито в проведеното открито съдебно заседание.

След като се запозна с изложеното в жалбата и приложените по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление с вх.№ 09-00-114/12.06.2012г. жалбоподателката поискала от Министъра на културата да бъде вписана в публичния регистър по чл.165, ал.1 ЗКН на лицата, които имат право да извършват дейности по консервация и реставрация в съответната област. Заявлението е направено за област на дейност по чл.4, ал.2, т.1 /не е посочено от кой нормативен акт/ със специалност „Архитектура”. Към заявлението били приложени диплом за завършено висше образование, удостоверение за пълна проектантска правоспособност, издадено от К. на архитектите в Б., творческа автобиография и автобиография. Видно от тях жалбоподателката е завършила висше образование по специалността „Архитектура” във Висшия институт по архитектура и строителство. От приложената творческа автобиография се установява, че жалбоподателката самостоятелно или в колектив е проектирала и участвала при изработването на общи устройствени планове на [населено място], к.к.”С. бряг” и др.; План за регулация и застрояване на населени места и части от тях; проекти на жилищни и административни сгради и др.

С писмо с изх.№ 09-00-114/04.07.2012г. Заместник-министърът на културата уведомил жалбоподателката, че за да изпълни условието на чл.164, ал.2, т.2 ЗКН следва да представи към заявлението си допълнителни документи като доказателство за наличие на 5 години професионален опит в областта на реставрацията и консервацията на недвижимо културно наследство. Указано е какви могат да бъдат тези документи: копие от трудова книжка; трудов договор; служебна книжка /по Закона за държавния служител/; УП-3 – документ, удостоверяващ зачетения трудов/служебен стаж; граждански договори, референции от ръководителите на колективи.

С вх.№ 09-00-114/10.07.2012г. жалбоподателката допълнително представила в Министерство на културата копие от трудовата си книжка, копия на договори за обекти – 5 броя и копие от референция - 1 страница.

Видно от Трудова книжка № 1280 Я. Т. С. е работила на длъжност „проектант” в [фирма] от 07.09.1981г. до 01.02.2000г., като общо трудовият стаж за времето е изчислен на 18 години, 3 месеца и 3 дни. [фирма] е правопреемник на КИПП „Г.” при КАБ /Комитет по архитектура и благоустройство/, КНИПИАТ „Г.” при МСА /Министерство на строежите и архитектурата, впоследствие МССУ – Министерство на строителството и селищното устройство/, ДФ „Г.”.

Видно от представения Договор № А-06/1995г., сключен от жалбоподателката като изпълнител, в качеството и на едноличен търговец с фирма [фирма], същият има за предмет архитектурно заснемане на вътрешните сгради в имоти 16 и 16а, кв.506 по плана на [населено място], с административен адрес: [улица] № 9.

Видно от Договор № Г-1-/1996г., сключен от жалбоподателката като изпълнител, в качеството и на едноличен търговец с фирма [фирма], същият има за предмет проектиране на „ТУП – Ш.” – предварителен проект.

Видно от Договор № А-03/1997г., сключен от жалбоподателката като изпълнител, в качеството и на едноличен търговец с фирма [фирма], същият има за предмет архитектурно проектиране „ТУП –Ш.”-окончателен проект.

Съгласно Договор от 24.09.2005г. за проектантска услуга, сключен от жалбоподателката като изпълнител, в качеството и на едноличен търговец с фирма [фирма], същият има за предмет проект за „ПУП-ПРЗ и РУП за УПИ II-1141, 1142, кв.10 по плана на 8-ми м.р.-В.”.

Съгласно Договор от 24.09.2005г. за проектантска услуга, сключен от жалбоподателката като изпълнител, в качеството и на едноличен търговец с фирма [фирма], същият има за предмет проект за жилищна сграда в УПИ II-1141, 1142, кв.10 по плана на 8-ми м.р.-В..

Допълнително към подаденото заявление е представена и Референция от инж.М. А. – началник управление „ТСУСиА” при [община] бряг, видно от което колективът, представляван от арх.К. П., арх.Е. А. и арх.Я. С., е изработил проекти „ЦГЧ-актуализация” и „Пешеходна зона” в [населено място] бряг. „Архитектурно ателие – 707 – Я. С.” е изработило и проект „Общински пазар” в [населено място] бряг.

След представянето на тези допълнителни документи към подаденото заявление е издадена оспорената в настоящото производство заповед, като с писмо с изх.№ 09-00-114 от същата дата /23.08.2012г./, на жалбоподателката е указано, че съгласно чл.164, ал.2, т.2 ЗКН са възможни две хипотези, при наличието на които може да бъде направено вписване в публичния регистър по чл.165 от закона - лица, които притежават образователно-квалификационна степен "магистър" по специалност "Архитектура" със специализация по консервация и реставрация в областта на недвижимото културно наследство и три години професионален опит в тази област или специалност "Архитектура" и 5 години професионален опит по консервация и реставрация в областта на недвижимото културно наследство.

В писмото е посочено, че документите, представени към заявление с вх.№ 09-00-114/12.06.2012г. и допълнително заявление с вх.№ 09-00-114/10.07.2012г. не установяват наличието на 5 години професионален опит по консервация и реставрация в областта на недвижимото културно наследство, с оглед което не са налице основания за вписване в регистъра по чл.165 ЗКН.

Представена е по делото и Заповед № РД-09-121/10.04.2012г., с която Министърът на културата оправомощава арх.Г. С. – Заместник-министър на културата, да издава заповедите за вписване и заповедите за отказ за регистрацията в регистъра по чл.165, ал.1 ЗКН /т.8 от заповедта/.

От представените в съдебно заседание на 15.11.2012г. доказателства се установява, че разработеният от проектантски колектив /в който е участвала и жалбоподателката/ проект на Териториалноустройствен план /ТУП/ на [община], включва и паметници на архитектурното културно наследство и археологически резерват /л.95/. Същото е относимо и към проекта „План за архитектурно-благоустройствено оформяне на Централното градско ядро на [населено място]”, разработен от проектантски колектив, в който участва и жалбоподателката /л.102/, както и изработването на Застроителен и регулационен план на Централно градско ядро на [населено място] /л.103/.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, а разгледана по същество - основателна, по следните съображения:

От ответника по делото не са ангажирани доказателства за начина и датата на

съобщаване на оспорената заповед на жалбоподателката, въпреки даденото разпореждане от съда с указания в тази насока. Въпреки това следва да се приеме, че жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок, регламентиран с разпоредбата на чл.149, ал.1 АПК, тъй като заповедта е издадена на 23.08.2012г., а жалбата срещу нея е подадена на 05.09.2012г., а и с оглед обстоятелството, че в оспорената заповед не се съдържа указание, че подлежи на обжалване, по какъв ред и в какъв срок.

Жалбата е подадена от лице, адресат на акта. Същият подлежи на оспорване по съдебен ред, тъй като безспорно носи белезите и характеристиките на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, както и по аргумент от разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № Н-3/06.04.2011г. за условията и реда за създаване и поддържане на публичен регистър на лицата, които имат право да извършват дейности по консервация и реставрация.

Безспорно за жалбоподателката е налице правен интерес от оспорване на акта, тъй като с него непосредствено се засягат права и законни интереси на лицето.

В писмените бележки по съществото на спора, пълномощникът на жалбоподателката навежда и допълнителен довод за наличие на правен интерес от оспорването на заповедта, обосновавайки се с това, че доверителката му е постановена в невъзможност да сключи договор за проектиране в случаите, в които се касае или се засяга недвижима културна ценност, тъй като възложителите отказвали възлагането поради това, че не е вписана в публичния регистър по чл.165, ал.1 ЗКН.

Оспорената в настоящото производство заповед е издадена в писмена форма и от компетентен орган, с оглед представената и приета по делото Заповед № РД-09-121/10.04.2012г. на министъра на културата, с която се оправомощава определен заместник-министър да извършва посочени в нея функции и дейности, сред които и вписване и отказ за регистрация в регистъра по чл.165, ал.1 ЗКН. С оглед така представените доказателства е неоснователно твърдението в жалбата за нищожност на оспорения административен акт.

Решаващо значение в конкретния спор ще има преценката за съответствие на оспорения акт с материалния закон и спазването на административнопроизводствените правила при издаването му.

Съгласно разпоредбата на чл.165, ал.1 ЗКН в Министерството на културата се създава и поддържа публичен регистър на лицата, които имат право да извършват дейности по консервация и реставрация в съответната област при условия и по ред, определени с наредба на министъра на културата.

Дейността по консервация и реставрация е дефинирана като понятие в чл.2, ал.1 от Наредба № Н-3/06.04.2011г. за условията и реда за създаване и поддържане на публичен регистър на лицата, които имат право да извършват дейности по консервация и реставрация на материални културни ценности /Наредбата/ и съгласно посочения текст представлява системен процес от дейности, които целят предотвратяване на разрушаването, стабилизация на състоянието им, както и улесняване на тяхното възприемане и оценка при максимално запазване на автентичността им, а съгласно ал.2 осъществяването на дейността по консервацията и реставрацията изисква специализирани познания в различни клонове на изкуствата, науката и техниката.

Вписването в регистъра се извършва въз основа на искане за регистрация, придружено с документи относно обстоятелствата по чл.164, ал.2 от закона, определени с наредбата по чл.165, ал.1 ЗКН. В едномесечен срок от получаване на искането

министърът на културата или оправомощено от него длъжностно лице разпорежда вписване в регистъра или отказва да извърши регистрация, ако лицето не отговаря на условията по чл. 164, ал. 2.

Условията за вписване в регистъра са определени в разпоредбата на чл.164, ал.2 ЗКН, съгласно която това следва да са лица, които притежават образователно-квалификационна степен "магистър" по:

1. специалност в областта на консервацията и реставрацията и имат три години професионален опит в тази област;
2. специалност "Архитектура" със специализация по консервация и реставрация в областта на недвижимото културно наследство и три години професионален опит в тази област или специалност "Архитектура" и 5 години професионален опит по консервация и реставрация в областта на недвижимото културно наследство;
3. друга специалност със специализация в съответната област на консервация и реставрация или с приложение в процеса на консервация и реставрация и имат най-малко 5 години професионален опит в същата област, както и в чл.4 и 5 от Наредбата.

Съгласно чл.4, ал.1 от Наредбата в регистъра се вписват лица, които извършват дейности по консервация и реставрация във всички области на материалното културно наследство и притежават образователно-квалификационна степен "магистър" по:

1. специалност в съответната област на консервация и реставрация по ал. 2 и имат две години професионална практика;
2. друга специалност със специализация в съответната област на консервация и реставрация и имат две години професионална практика в същата област.

Областите на дейност са посочени в ал.2 на същата разпоредба, като т.1 включва архитектурно-строителни, археологически, парково-градинско изкуство, селищни структури и територии, както и етнографски с тези характеристики.

В заявлението си за вписване в регистъра жалбоподателката е посочила именно чл.4, ал.2, т.1, водена от специалността по завършеното от нея висше образование, както и от професионалния си опит като проектант. Така направеното заявление квалифицира жалбоподателката като лице по чл.4, ал.1, т.1 от Наредбата.

За да бъдат вписани в регистъра лицата по чл.4, ал.1, т.1 от Наредбата следва да представят документите, посочени в чл.5, ал.2.

Не се спори между страните, че жалбоподателката има висше образование, специалност „Архитектура” с образователно-квалификационна степен „магистър” /по аргумент от § 6 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за висшето образование, обн.ДВ, бр.112/1995г./, т.е. заявлението и приложените към него документи удовлетворяват изискването на чл.5, ал.2, т.1 от Наредбата.

На следващо място от представените към заявлението документи по несъмнен начин се установява удовлетворяване на изискването по чл.5, ал.2, т.2 от Наредбата, а именно наличието на най-малко 2 години професионална практика по специалността, с която се иска вписване в регистъра.

Тук следва да бъде отчетена и разпоредбата на § 118, ал.3 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на ЗКН, обн.ДВ, бр.54 от 2011г., съгласно която за професионален опит по смисъла на чл.164, ал.2 се смята и стажът, придобит като преподавател, проектант, експерт или инспектор в областта на опазването на културното наследство във висше училище, в държавен

културен или научен институт или администрация, специализирани в тази област. Видно от представеното по делото копие от трудова книжка за определен период от време – от 1981г.- до 01.10.1991г. [фирма] е съществувало като КНИПИАТ – Комплексен научно-изследователски институт по архитектура и типизация.

От приложената към заявлението творческа автобиография се установява самостоятелно или в колектив проектиране и реализиране на устройствени планове и инвестиционни проекти за обекти – недвижими културни ценности, като посоченият период е по-дълъг от 5 години. Обектите – недвижими културни ценности са отбелязани със знак **. Поради обстоятелството, че в оспорената заповед не са изложени мотиви за направения отказ, за съда остава неясно защо административният орган не е приел за достоверна представената му информация, а ако е счел, че съответства на фактическото и правно положение, защо не я е зачел като е постановил отказ за регистрация. Административният орган е разполагал и с възможността да извърши проверка на документите, приложени към направеното заявление, тъй като устройствените планове и инвестиционни проекти за обекти на недвижимото културно наследство и в техните охранителни зони подлежат на задължително съгласуване по реда на чл.84 ЗКН от министъра на културата или оправомощено от него лице, след писмено становище на Националния институт за недвижимото културно наследство /НИНКН/.

Предвид изложеното отказът за вписване на жалбоподателката в публичния регистър на лицата, които имат право да извършват дейности по консервация и реставрация се явява незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне, при спазване на дадените по-горе указания по прилагане на закона.

С оглед изхода на делото, направеното искане за присъждане на разноски следва да бъде уважено, като ответникът на основание чл.143, ал.1 АПК, бъде осъден да заплати сумата от 500 лева, представляващи адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Водим от горното и на основание чл.172 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РДКР-27/23.08.2012г. на Заместник-министъра на културата, с която на Я. Т. С. е отказано да бъде вписана в Регистъра по чл.165 от Закона за културното наследство /ЗКН/.

ВРЪЩА преписката на Заместник-министъра на културата за ново произнасяне по заявлението на Я. Т. С. при спазване на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени с настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерство на културата да заплати на Я. Т. С. сумата от 500 лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Административен съд: